

LUTERILAISUUDEN PERUSPILARIT IV

Väinö Hotti

(nettikuva)

MARTTI LUTHER

10.11.1483 – 18.2.1546

Teh.V. Hotti

(nettikuva)

”Kun Herramme ja Mestariimme Jeesus Kristus sanoo: Tehkää parannus jne., niin hän tahtoo, että uskovaisen koko elämä on oleva parannusta” (Luther, 1. teesi, 1517).

”Sillä minä olen saanut Herralta sen, minkä myös olen teille tiedoksi antanut, että Herra Jeesus siinä yönä, jona hänet kavallettiin, otti leivän, kiitti, mursi ja sanoi: ”Tämä on minun ruumiini, joka teidän edestänne annetaan; tehkää tämä minun muistokseni”. Samoin hän otti myös maljan aterian jälkeen ja sanoi: ”Tämä malja on uusi liitto minun veressäni; niin usein kuin te juotte, tehkää se minun muistokseni” (1. Kor.11:23-25).

10. EHTOOLLINEN

”Herran ehtoollinen ei sen nauttimisella sinänsä (ex opere operato) ilman uskoa vanhurskautta” (Tunnustuskirjat, s.107).

”Samoin siis kuin lupaus on vailla hyötyä, ellei sitä oteta vastaan uskolla, samoin ehtoollisenvietto on hyödytön, ellei käsillä ole uskoa, joka varmasti on vakuuttunut siitä, että tässä tarjotaan syntienanteeksiantamus” (emt. s.218).

”Kuulkaa hänen itsensä puhuvan: ‘Minä olen elämän leipä; se, joka tulee minun tyköni, ei koskaan isoa, ja se, joka uskoo minuun, ei koskaan janoa.’ Tässä hän todistaa, että meille sakramentissa tarjotaan syntien anteeksiantamus, ja hän todistaa, että **se on otettava vastaan uskolla**” (219).

”Nauttikoon tahi jakakoon sakramenttia vaikka heittiö, **hän nauttii oikean sakramentin**, toisin sanoen Kristuksen ruumiin ja veren” (397).

”Kuka saa sen voiman ja sen tuottaman hyödyn... Se saa, joka uskoo sen... Ja koska hän tarjoaa ja lupaa syntien anteeksiantamuksen, **ei sitä voida vastaanottaa muulla tavalla kuin uskolla**” (399).

”Tässä siis pitää tehdä erotus ihmisten välillä. **Niitä, jotka ovat julkeita ja hillittömiä, on käskettävä pysymään poissa sakramentilta**, sillä he eivät ole kelpollisia saamaan syntien anteeksiantamusta, he kun eivät sitä halua ja kun he vastahakoisesti olisivat hurskaita. Nuo toiset taas, jotka eivät ole näin raakoja ja turmeltuneita, vaan halusta olisivat hurskaita, eivät saa pysyä siitä loitolla, vaikka ovatkin heikkoja ja puutteellisia” (402).

”Totta kyllä on, että **sakramentin halveksijat ja epäkristillistä elämää viettävät ihmiset** nauttivat sen turmiokseen ja kadotukseen – eihän heille mikään ole hyödyksi eikä autuudeksi enempää kuin sairaalle, joka tieteen taiten syö ja juo sitä, minkä lääkäri häneltä on kieltänyt” (403).

”Me uskomme, opetamme ja tunnustamme, etteivät ainoastaan tosiuskovat ja kelpolliset, vaan kelvottomatkin ja epäuskoiset saavat Kristuksen todellisen ruumiin ja veren, nämä **jälkimmäiset eivät kuitenkaan lohdutukseksi ja elämäksi, vaan tuomioksi ja kadotukseksi, elleivät käänny ja tee parannusta**” (434).

”On vain yhdenlaisia kelvottomia vieraita, nimittäin **niitä, jotka eivät usko**, joista on kirjoitettu: ‘Mutta joka ei usko, se on jo tuomittu’. Tämä tuomio tulee vaikeammaksi, suuremmaksi ja raskaammaksi pyhän sakramentin kelvottoman käyttämisen tähden – 1. Korinttolaiskirjeen 11.luku” (434).

”Me uskomme, opetamme ja tunnustamme, ettei ainoakaan tosiuskova, niin kauan kuin hän säilyttää elävän uskon, olkoon hän kuinka heikko tahansa, nauti pyhää ehtoollista tuomioksi, sillä **se on asetettu erikoisesti heikkouskoisia, mutta kuitenkin katuvaaisia kristityitä varten**, heidän heikon uskonsa lohdutukseksi ja vahvistukseksi” (434).

”Kristuksen ruumis ja veri todella jaetaan kelvottomillekin... **Sellaiset sen kuitenkin saavat tuomiokseen...** nauttimalla sen ilman todellista parannusta ja uskoa” (514).

”On siis **kahdenlaista Kristuksen lihan syömistä**. Toinen on **hengellistä**, ja siitä Kristus Johanneksen evankeliumin 6.luvussa pääasiallisesti puhuu. Se yksinkertaisesti tapahtuu hengellä ja uskolla, kun evankeliumia saarnataan ja tutkistellaan ja samoin kun ehtoollista vietetään. Tämä on itsessään hyödyllistä ja terveellistä ja kaikkien aikojen kaikille kristityille autuuden saavuttamiseksi välttämätön. **Ilman tätä ehtoollisessa tapahtuvakin sakramentillinen eli suullinen nauttiminen ei ainoastaan ole hyödytön, vaan jopa vahingollinen ja tuomiotatuottava. Hengellinen syöminen ei ole mikään muu kuin usko...** Se toinen syöminen on **suullista eli sakramentillista**: pyhässä ehtoollisessa nauttivat Kristuksen todellisen ja perusolemuksenomaisen ruumiin ja veren kaikki ne, jotka ehtoollisessa syövät ja juovat siunatun leivän ja viinin. **Uskovat saavat ne varmaksi todistukseksi ja vakuudeksi siitä, että heille ovat heidän syntinsä varmasti anteeksiannetut ja että Kristus heissä asuu ja voimallaan vaikuttaa, epäuskoiset taas saavat ja suullisestikin nauttivat ne tuomiokseen ja kadotukseksen**” (522).

”Tarkasti on kuitenkin selitettävä, **keitä kelvottomat ehtoollisvieraat ovat**. Ne ovat niitä, jotka käyvät ehtoollisella vailla todellista katumusta ja murhetta syntiensä tähden ja vailla todellista uskoa ynnä hyvää päätöstä elämänsä parantamiseksi. Nämä Kristuksen ruumiin kelvottomalla suullisella syömisellä itse tuottavat osakseen tuomion, toisin sanoen ajallisen ja iankaikkisen rangaistuksen ja tulevat vikapäiksi Kristuksen ruumiiseen ja vereen” (523).

*”Ne taas ovat todellisia, **kelvollisia vieraita**, jotka heikkouskoisina, arkamielisinä ja murheenalaisina kristittyinä syntiensä suuruuden ja paljouden tähden kauhistuneina arvelevat, etteivät he suuren saastaisuutensa tähden ole tähän jaloon aarteeseen ja Kristuksen hyviin tekoihin arvollisia... **Tämä syvällinen sakramentti on etupäässä heitä varten asetettu ja määrätty**” (523).*

*”Kristus, pyhässä ehtoollisessa läsnä olevana, ei ainoastaan aikaansaa uskoviin lohdutusta ja elämää, **vaan myös epäuskoisissa tuomiota**” (528).*

1. SAA EHTOOLLINEN JEESEKSE NIIN ILOISEKSI SYDÄMEN. HÄN ELÄÄ JA HÄN LAHJOILLAAN KÄY TÄSSÄ MEITÄ SIUNAAMAAN.

2. HÄN ELÄMÄ JA AUTUUS ON, HÄN LOHDUTUS ON LOPUTON, ON SIELULLEMME PÄIVÄN KOI, MI KOSKAAN SAMMUA EI VOI.

3. HÄN LUONANI ON ARMOLLAAN JA YMPÄRÖI MUN PAISTEELLAAN, JA TAIVASTA JO PÄÄLLÄ MAAN ON HETKI HÄNEN SEURASSAAN.

4. KUN KIITOSVIRTÄ KARITSAN SOI KUORO TAIVAAN KORKEAN, NIIN MIKSI EMME MYÖSKIN ME, MAAN MULTA, VEISAIS HERRALLE (Vvk.242:1-4).

(nettikuva)